

Οι σκέψεις του φίλου μου ...

Όλη η Ελλάδα κολλημένη στις οθόνες των τηλεοράσεων να ακούει για ελλείμματα για χρέη τρεις φορές μεγαλύτερα από τον προϋπολογισμό της χώρας. Και ποιοι διαχειριστήκαν την οικονομία της; Πολιτικοί όλων των τάξεων και όλων των παρατάξεων. Πολιτικοί που έχουν βολέψει τα 30 τους, τα 40 τους, τα 50 τους, τα 60 τους και τον οικογενειακό τους τάφο. Πολιτικοί που ψάχνουν έναν πατέρα εθνάρχη. Πολιτικοί που ψάχνουν μία υποψία αριστερού κυττάρου στο γενεαλογικό τους δέντρο, για να δικαιολογήσουν έτσι την βουλευτική τους έδρα. Μεγάλα λόγια πάντα... όλα τα έκαναν για το καλύτερο αύριο του τόπου και για τον Λαό? Μα ξέρουν που ζει ο λαός;

Ο λαός ζει σε μία άλλη Γη. Στην Γη των Ψυχοφάγων. Η κάθε υποψία περηφάνιας που μπορεί να είχε ο καθένας μας γκρεμίζεται από τον πιο ρηχό γκρεμό του πλανήτη: τον ενδιάμεσο. Το ανθρωποειδές που δημιούργησαν οι πολιτικοί για να σε συνδέει με την εξουσία και που θα σε βοηθήσει να «τρυπήσεις» τιμολόγια, θα σου βρει «πόρτα» για την επιδότηση, θα δώσει μία θέση στο παιδί σου για το δημόσιο. Το πολιτικό μας Εγώ είναι πλέον χωρισμένο στα δύο: στην υπερηφάνεια και στην επιβίωση. Αυτός ο λαός δεν έχει πλέον σύντροφο να κατέβει στο δρόμο. Κλείστηκε στο σπίτι και έχει αφήσει τον εαυτό του έξω από την κρεβατοκάμαρα, γιατί δε μπορεί να ονειρεύεται πια. Έτσι μας κατάντησαν!!! Στο σπίτι μας, που αγοράσαμε με δάνειο, να βλέπουμε συνέχεια λιγδοπλυμμένα ανθρωπάκια να περνούν κάθε μέρα από τα «παράθυρα» των τηλεοράσεων λέγοντας ότι ασυναρτησία τους κατέβει. Μισθοί διοικητών οργανισμών, υψηλόβαθμων κρατικών υπαλλήλων, μοσχοπλυμμένων δημοσιογραφίσκων, που σε κανουν να ανατριχιάζεις να γίνονται στα αφτιά μας κινέζικο βασανιστήριο.

Αποσβολωμένοι και χωρίς καμία επιλογή αντίδρασης βλέπουμε το χρονικό του προαναγγεληθέντος θανάτου μας και αντί να κλείσουμε την τηλεόραση, κλείνουμε το κλιματιστικό

**μήπως και μειώ σουμε το λογαριασμό της ΔΕΗ.
Και εκεί, βλέπεις □ τον συνδικαλιστή να □ επιτίθεται στον
πολιτικό στην πληθώ ρα των τηλεοπτικώ ν « παραθύρων»,
υπερασπιζόμενος υποτίθεται τα δικά σου
δικαιώ ματα.Βλέπεις όμως □ στα μάτια του την κρυμμένη
επιθυμία για το βουλευτιλίκι και θέλεις να γίνεις αντάρτης για
μια φορά στην ζωή σου. Να πάρεις τα βουνά, να πάρεις ένα
όπλο και να ουρλιάξεις για την περηφάνια που απόμεινε □
μέσα σου. Μα ξαφνικά θυμάσαι ότι και αυτή η περηφάνια
«πουλήθηκε » ένα □ πρωί σε έναν “ενδιάμεσο υπαλληλάκο “ για
να μειωθεί το πρόστιμο της εφορίας!!!! Κάνεις πίσω... φοράς
τις πιτζάμες... κοιτάς τον έρωτα της ζωής σου να
αποκοιμιέται κατάκοπος στην πολυθρόνα και προσπαθείς να
σκεφτείς ποιον κόσμο αφήνεις στο παιδί σου... Είναι η στιγμή
της κάθε μέρας που νιώ θεις λαός, δηλαδή
ΝΙΚΗΜΕΝΟΣ**

**□ Μπαγιώ ργος Ανδρέας
Μέλος του συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγώ ν Πάτρας.**